

fandtes i andre, ved en Modsetningsfortolkning kunde gøre gældende, at den ikke kunde anvendes ved Toldbehandling i Almindelighed. Men jeg ønsker her udtrykkelig at sige, at den Regel, vi have i vor Toldbehandling i Almindelighed, selvfølgelig ogsaa vil blive anvendt ved Anvendelsen af den nye Tarabestemmelse for Cigaretter.

Jeg skal for Øjeblikket indskrænke mig til disse Bemærkninger og i øvrigt paa ny udtale min Glæde over det opnaaede Resultat og anbefale de af Flertallet stillede Forslag til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

Ordføreren (Bramsen): Som Fællesudvalgets Ordfører her i Tinget skal jeg tillade mig at anbefale den angaaende Forslaget til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten foreliggende Indstilling og de 52 Ændringsforslag, der ere stillede af Fællesudvalget til det af Landstinget ved tredje Behandling vedtagne Forslag.

Den første Ændring angaar Skalaen i § 1, hvor der foreslaas indsat 4 nye Grupper i den Skala, vi have fra 1903, nemlig først en Gruppe for Indtægter under 1,000 Kr., en ny Gruppe mellem 4,000 og 5,000 Kr., en 3die Gruppe for Indtægter mellem 50,000 og 75,000 Kr. og en Gruppe for Indtægter paa 100,000 og 200,000 Kr., idet man altsaa gaar til en ny Gruppe for Indtægter over 200,000 Kr. Landstingets Skala bevægede sig mellem 1,3 og 2,5 pCt. Skalaen vil nu bevæge sig fra 1,4 til 3,4 pCt. for Indtægter indtil den gamle Grænse 100,000 Kr., medens Skatten i den nye Gruppe fra 100,000 til 200,000 Kr. forhøjes til 3,4, og for Indtægter paa 200,000 Kr. og derover fastsættes Skatten til 3,5 pCt. Den her i Tinget sidst vedtagne Formueskat af 60 Øre pr. 1,000 Kr. forandres til 65 Øre pr. 1,000 Kr. for Formuer under 15,000 Kr., 70 Øre for Formuer over 15,000, men under 30,000 Kr., 75 Øre for Formuer over 30,000, men under 100,000 Kr., 80 Øre for Formuer over 100,000, men under 200,000 Kr. og 85 Øre for Formuer paa 200,000 Kr. og derover. Jeg kommer senere tilbage til at tale om Virkningen af disse Skattesatser i § 1 og skal derfor nu gaa over til de følgende Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 kan jeg hurtigt gaa hen over; det er kun en Trykfejl, som derigennem er bleven rettet.

Ændringsforslagene Nr. 3 og 4 gaa ud paa kun at gøre Andelsforeninger skattepligtige for den Del af deres Virksomhed, som bestaar i Detailudsalg af Medlemmernes

Produkter, og ogsaa, hvis de afsætte andre Produkter end dem, der tilhøre deres egne Medlemmer.

Ændringsforslag Nr. 5 gør Hypotekforeninger skattepligtige, hvad de ikke vare efter Landstingets Forslag, dog kun, for saa vidt de fordele Udbytte til Garanter eller Aktionærer. Den samme Bestemmelse bliver ogsaa gældende for Sparekasser, Laanekasser, Kreditforeninger o. s. v., som ere indbefattede under samme Nummer som det, hvor nu Hypotekforeninger ere satte ind; hvis de uddele Udbytte til Garanter, Stiftere eller Aktionærer, blive ogsaa de skattepligtige.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 4 er af redaktionel Natur, og det samme gælder Nr. 7 til § 5. Nr. 8 til § 6 gaar ud paa at ophæve den af Landstinget vedtagne Bestemmelse om, at et Beløb af indtil 200 Kr., som anvendes i Forsørgelsesøjemed for Dødstilfælde eller til Livsforsikring i det hele taget, skulde være fritaget for Indtægtskat til Staten. Dette blev vedtaget her i Landstinget ved sidste Behandling og fandt ogsaa Tilslutning hos den højtærede Minister, som interesserede sig for den Sag. Men ved nærmere Undersøgelse viser det sig, at det er et ikke ringe Beløb, det drejer sig om at give Afkald paa, og desuden et Beløb, som ikke har kunnet beregnes saa lige, saa vi komme til at opsætte denne meget ønskelige Foranstaltning til bedre Tid og Lejlighed.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 8 genindfører for en Del Folketingets Bestemmelse om, at bymæssige Bebyggelser med over 2,000 Indbyggere skulde have samme Fradragsret, 700 Kr., som Købstæderne. Men da vi have fremhævet, at den Affattelse, Paragraffen havde faaet fra Folketingets Side, maatte fortolkes saaledes, at Halvdelen af Landkommunerne paa den Maade kunde blive behandlet som Købstæder, har der fundet en Reduktion Sted, saaledes at det kun vil gælde de Kommuner, som efter Statistisk Bureaus Fortegnelse i Henhold til en anden gældende Lov virkelig kunne kaldes bymæssigt bebyggede; der kan derefter ikke finde nogen Sammenlægning Sted af forskellige bymæssige Bebyggelser i en Kommune, saaledes som det foresloges i det Forslag, vi forandrede. Nu vil der i Virkeligheden være en betydelig Begrænsning for, hvilke Landkommuner der paa den Maade kan komme ind under Købstadbetingelser.

Ændringsforslag Nr. 10 undtager fra Fradragsretten Forældre for de Børns Vedkommende, som have Midler til selv